

vedtægtsmæssige Bestemmelser komme til en Afgørelse af, hvorledes Kommunerne's Bidrag skulle falde, og om det Omfang, de skulle have, saa vidt jeg forstod det ærede Medlem, saa vil det let ses, at derved kommer man bort fra det, der kræves i Lovforslaget, at der skal være en vis Ensartethed over for Kommunerne's Forhold til Sygekasserne, og lægger Accenten paa noget ganske andet. Man kommer altsaa til en frivillig Ordning mellem Kommunerne og Sygekasserne. Om det lader sig gennemføre, tør jeg ikke sige noget om. Det er ganske vist ikke stemmende med Tanken i Lovforslaget, som det er for Øjeblikket, men om det vil kunne ske, kommer an paa, hvorledes det formuleres. Foreløbig stiller jeg mig noget tvivlende med Hensyn til, hvorvidt man kan komme igennem paa dette Grundlag. Men jeg gentager, at Bestemmelserne i Fattigloven og i Alderdomsforsørgelsesloven have væsentlig Betydning og maa derfor tages i Betragtning, naar man vil arbejde videre paa det Grundlag. Det ærede Medlem omtalte § 14, og hørte jeg ret, blev det ogsaa berørt fra en anden Side, at en af Bestemmelserne i § 14 i Virkeligheden slaar de ovenforanstaaende Bestemmelser ihjel, idet der gives en vis Frihed. Jeg maa indskyde den Bemærkning, at jeg er ikke Forslagsstiller til denne § 14, men det er Landsstinget, som har indsat denne Paragraf, som giver Sygekasserne betydelig Frihed. Naar de blot opfylde Lovens Bestemmelser, spørger ingen om, hvor meget de yde. Jeg tror, at det var af Hensyn til visse københavnske Forhold, at denne Bestemmelse kom ind. Jeg vil godt erkende, at det Fællesskab, der etableres mellem Sygekasserne i forskellige Kommuner, kan blive vanskeligt, og det er vel bekendt, at § 6 i Lovforslaget om Afgang til at gaa fra en Sygekasse til en anden har medført, at der har været store Betænkeligheder netop hos Sygekasserne; men paa den anden Side er det et Spørgsmaal, om man kan give en Sygekasselov med Statstilskud uden at fastsætte noget i den Retning. Det kan jo imidlertid blive Genstand for nærmere Overvejelse. Hvad § 9 angaar, have forskellige Medlemmer haft fat i den og lagt Vægt paa den. I en vis Forstand kan der nok lægges Vægt paa den. Hvad er Betydningen af den Bestemmelse, der staar i § 9? Det er efter min Mening, at man siger, at efter den og den Tid skulle Kommunekasserne være fri for at yde Bidrag. Jeg kan ikke forstaa den anderledes. Der staar: „Naar der ved Lov paalægges en forhøjet Skat af Brændevinsbrænding, bliver den samlede Sum af de i nærværende Paragraf omhandlede Tilskud, at afholde af

det, der indkommer ved en saadan Stat“. Hvad betyder det? For saa vidt man forudsætter, at Skatten gaar i Statskassen, betyder det, at Kommunerne fra den Tid skulle være fri for deres Bidrag. Men hvorledes man kan læse denne Bestemmelse saaledes, at Sygekasse-loven er bleven gjort afhængig af Brændevins-skatten, gaar unøgtelig over min Forstand. Det staar der ikke et Ord om. Jeg mener ikke, at det ærede Medlem for Svendborg Amts 6te Valgtres (Brandes) har læst den saaledes; tværtimod, det ærede Medlem har set, hvad der ligger i Bestemmelsen; men flere have læst den saaledes, og flere have i disse Dage foreholdt mig, hvad det dog er for en Bestemmelse. Der staar ikke et Ord om, at denne Lov er afhængig af en Brændevinsstat; men kun at naar en saadan maatte blive gennemført, skulle Kommunerne blive fri for deres Bidrag til Sygekasserne. Hvad Statsbidraget angaar, have adskillige ærede Medlemmer ønsket det forhøjet. Det følger af sig selv, at man maa vente, at det Krav bliver opstillet — det vil det altid blive — men om det kan fyldestgøres, er et andet Spørgsmaal. Trangen dertil vil blive mindre, naar man ser hen til selve Sygekasserne og Forholdet til Fattigloven. Men en Ting maa man fastholde, at det ikke er Statens Opgave at sikke Sygekasserne, men det er Sygekassernes egen Opgave at stille sig paa et saadant Grundlag, at de overhovedet kunne gaa; de maa, for at komme dertil, vide, hvad de kunne gøre Regning paa fra Staten, og Statens Opgave maa være at bidrage til, at Sygekassebevægelsen kan komme i Vækst. Sygekasseinstitutionen er gammel her i Landet og har udviklet sig stærkt, og det har aldrig været Tanken, at Staten skulde skabe en Sygekassebevægelse, men kun at den skulde støtte Bevægelsen, og dertil turde det Bidrag, her foreslaas, vistnok være ret passende. Naar det ærede Medlem for Københavns 9de Valgtres (Hørdum) nævner, at det til sammen taget kun vil dække, hvad Lægerne's Krav paa Forhøjelse udgør, tror jeg ikke, at det er rigtigt. Hvis det ærede Medlem havde sagt, at Bidraget i § 9 omtrent vil udgøre, hvad Lægehjælpen vil koste, naar Lægerne's Fordringer om Forhøjelse gennemføres, vilde han maaske være nærmere ved det rigtige. Der er jo imidlertid forskellige Ødelser i denne Lov foruden det, der her gives, saa at jeg tror ikke, at den er saa uforsvarlig. Med det ærede Medlem er jeg enig i, at Lægestanden med ikke ringe Nøgenyttighed har holdt Sygekasserne oppe, og jeg ved ogsaa meget godt, at der vil komme Krav fra Lægerne paa for-